

[Svend Aage Jensen]

klare de værste problemer, kunne have været anvendt anderledes eller bedre.

Det må derfor være Centrum-Demokraternes udgangspunkt, at vi må afvente denne vurdering, før det kan afgøres, om der er behov for yderligere initiativer af den art inden for det bornholmske område. Bornholmerpakken har under alle omstændigheder ført en betydelig risikovillig kapital til øen, og der er derfor grund til at antage, at i hvert fald visse erhverv har haft favorable vilkår i det seneste års tid, hvilket også som anført af fru Eva Fatum afspejler sig i øens erhverv.

At vi efter min opfattelse skal afvente en vurdering af bornholmerpakkens virkninger, betyder ikke, at vi indtil da blot skal sidde med hænderne i skødet. De tre vigtigste erhverv på Bornholm, fiskeri, landbrug og turisme, er alle erhvervsgrene, som på nationalt niveau kræver særlig opmærksomhed. Landbruget blev i stort omfang hjulpet og støttet af den landbrugspakke, som kom i stand sidste år efter forhandling med landbrugets organisationer.

I efteråret 1992 havde vi en forespørgselsdebat her i salen om fiskeriet. Under denne debat blev problemerne omkring Bornholm særligt fremhævet. CD gik dengang stærkt ind for at støtte det betrængte erhverv netop på Bornholm, fordi fiskerierhvervet er af så vital betydning for hele øens økonomiske situation. Den nuværende regering tog da også problemet op umiddelbart efter regeringsdannelsen, og ikke blot blev problemet taget op, det blev også taget alvorligt.

Fiskeriet på Bornholm er blevet støttet bl.a. gennem en ordning som gavefisk. Mange bornholmske fiskere har modtaget oplægningsstøtte, og der er derfor i dag færre erhvervsaktive fiskere om at dele de desværre begrænsede kvoter. Fiskerflåden er blevet mindre, men det må desværre sandes, at fremtidsudsigterne fortsat nok ikke er de lyseste for fiskerierhvervet på kort sigt. På lidt længere sigt må vi så – forhåbentlig berettiget – håbe, at den nu konstaterede torskemængde kan formere sig, så varige højere fangstmængder kan tillades, således at fiskeriet ikke igen nødvendigvis skal begrænses og ikke begrænses til kun at gælde for bornholmske fiskere, men at der vil være tilstrækkeligt til alle øvrige danske fiskere, der tidligere har fisket i dette område.

Den sidste, men meget vigtige erhvervsgren, jeg nævnte, er turisterhvervet, og her er der måske nok en mere lys fremtid at spore. Bornholm har fået flere færgeforbindelser, først og fremmest forbindelsen til Tyskland, og de seneste meldinger fra sommerhusudlejningsbureauerne går da også ud på, at der er en stigende efterspørgsel efter huse på Bornholm. Turisterhvervene står foran en stigende aktivitet. Måske er det netop her, man vil give en hjælpende hånd med, for her er det nok mindre omkostningstungt at etablere en arbejdsplads end i de fleste andre erhverv.

Men jeg er ikke umiddelbart tilhænger af, at en hjælpende hånd til turisterhvervene skal begrænses til Bornholm. Turisterhvervene er på nationalt plan i kraftig udvikling, og jeg er overbevist om, at der her er mange uudnyttede muligheder, muligheder, som kan realiseres, hvis området nærmere undersøges. En sådan undersøgelse vil være til glæde for alle landsdele og naturligvis også for Bornholm.

CD kan derfor ikke tilslutte sig Fremskridtspartiets dagsordensforslag, men vi vil gerne medvirke til en mere generel vurdering af enkelte erhvervsudviklingsmuligheder, f.eks. inden for turisterhvervet.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg må jo sige, at det ville have været fristende at fortsætte med debatten om EU og VKZ-flertallet eller V's isolation i den europæiske debat, for så vidt jeg kan se, hvis der på et eller andet tidspunkt, hvad mange måtte forbyde, skulle blive dannet en VKZ-regering eller en VK-regering, er det første, der vil ske, at man må konstatere, at VK ikke har et flertal, hvad angår udenrigspolitikken, bag sig og alene af den grund ikke kan fortsætte.

Men det er jo altså ikke den debat, vi har i dag. Jeg er klar over, at den debat, vi har i dag, skal starte med, at man tilstår sit bornholmske tilhørsforhold. Jeg må med det samme sige, at jeg kan altså ikke tale bornholmsk, men jeg er halvbornholmer. Det er vigtigt for mig at understrege, fordi jeg er klar over, at ellers får ens ord ikke vægt. Min mor er født på Bornholm, og det mener jeg selv jeg er dybt præget af. Jeg vil sige, at på grund af mine boligforhold har jeg tilbragt samtlige af mine ferier, påske, pinse, jul og sommer, på Bornholm de første 10 år af mit liv, og jeg mener, at jeg på den baggrund